

Przelewy w wykonaniu umów ubezpieczenia uważane są bowiem za przepływ kapitału, zaś ograniczenie prawa do odliczeń jako przysługującego jedynie w zakresie składek wpłacanych przez pracodawcę bądź osobiście przez ubezpieczonego na rzecz podmiotów mających siedzibę w Belgii stanowi dyskryminujące ograniczenie swobody przepływu kapitału.

Podobnie sprzeczny ze swobodnym przepływem kapitału jest przepis stanowiący, że przelew kapitału bądź wartości wykupu, powstałych dzięki składkom opłacanym przez pracodawcę bądź składkom opłacanym osobiście przez ubezpieczonego na dodatkowe ubezpieczenie emerytalne, podlegają opodatkowaniu, jeśli są dokonywane na rzecz funduszu emerytalnego bądź towarzystwa ubezpieczeń mających siedzibę za granicą, podczas gdy nie podlegają opodatkowaniu, jeśli są dokonywane na rzecz podmiotu mającego siedzibę w Belgii.

(¹) Dyrektywa Rady 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących ubezpieczeń na życie, zmieniająca dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa ubezpieczenie na życie), Dz.U. L 360 z 9.12.1992, str. 1.

(²) Dyrektywa 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie, Dz.U. L 345 z 19.12.2002, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-523/04)

(2005/C 57/34)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 23 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Mikko Huttunena i Woutera Wilsa przeciwko Królestwu Niderlandów.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że Królestwo Niderlandów zaciągając zobowiązania międzynarodowe ze Stanami Zjednoczonymi albo utrzymując, pomimo rewizji umowy o komunikacji lotniczej między Królestwem Niderlandów a Stanami Zjednoczonymi z dnia 3 kwietnia 1957 r., zobowiązania

— dotyczące taryf linii lotniczych wskazanych przez Stany Zjednoczone na trasach wewnątrzspółnotowych,

— dotyczące komputerowych systemów rezerwacji oferowanych lub stosowanych na terytorium Niderlandów,

— przyznające Stanom Zjednoczonym uprawnienie do odwołania, zawieszenia albo ograniczenia praw przewozowych, w przypadku gdy linie lotnicze wskazane przez Królestwo Niderlandów nie są kontrolowane przez nie lub przez obywateli niderlandzkich,

nie wywiązało się ze zobowiązań ciążących na nim na mocy art. 5 Traktatu WE (obecnie art. 10 WE), art. 52 Traktatu WE (obecnie art. 43 WE) oraz rozporządzenia Rady (EWG) nr 2409/92 (¹) z dnia 23 lipca 1992 r. w sprawie taryf i stawek za usługi lotnicze i rozporządzenia Rady (EWG) nr 2299/89 (²) z dnia 24 lipca 1989 r. w sprawie kodeksu postępowania dla komputerowych systemów rezerwacji w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3089/93 (³) z dnia 29 października 1993 r.;

2. obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

A. Obowiązywanie nowej umowy

— Zmiany dokonane w 1992 r. w umowie z 1957 r. ustawiły ramy ścisłej współpracy między Stanami Zjednoczonymi i Królestwem Niderlandów, pociągające za sobą dla tego ostatniego istotne zobowiązania międzynarodowe.

— Ze zmian przyjętych w 1992 r. wynika, że umowa z 1957 r. została w całości poddana rewizji. Fakt, że niektóre postanowienia tej umowy nie zostały oficjalnie zmienione w 1992 r. albo zostały do nich wprowadzone drobne zmiany redakcyjne, nie wyklucza tego, że zobowiązania wynikające z tych postanowień zostały potwierdzone w trakcie rewizji. W sytuacji tego rodzaju Państwa Członkowskie nie tylko nie mogą zaciągać nowych zobowiązań, ale ponadto nie mogą utrzymywać zobowiązań tego rodzaju, jeżeli naruszają one uregulowania wspólnotowe.

B. Naruszenia wyłącznej kompetencji zewnętrznej Wspólnoty w rozumieniu wyroku w sprawie AETR

— W 1991 r. Niderlandy oraz Stany Zjednoczone dodały do umowy z 1957 r. załącznik określający zasady CRS (komputerowe systemy rezerwacji) zawierający zasady dotyczące CRS oferowanych lub stosowanych na terytorium niderlandzkim. Niderlandy utrzymały w mocy ten załącznik w trakcie rewizji umowy z 1957 r. w 1992 r. W ten sposób Królestwo Niderlandów naruszyło wyłączną kompetencję zewnętrzną Wspólnoty, która wynika z rozporządzenia nr 2299/89.

C. Naruszenia art. 52 Traktatu

— Wspólnotowe linie lotnicze mogą w każdej chwili zostać wykluczone ze stosowania umowy o komunikacji lotniczej między Królestwem Niderlandów a Stanami Zjednoczonymi, podczas gdy umowa ta obowiązuje automatycznie niderlandzkie linie lotnicze. Wspólnotowe linie lotnicze są zatem przedmiotem dyskryminacji, ponieważ nie korzystają w państwie przyjmującym, tj. w Królestwie Niderlandów z regulacji krajowych.

(¹) Dz.U. L 240, str. 15.

(²) Dz.U. L 220, str. 1.

(³) Dz.U. L 278, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem High Court of Justice (Anglia i Walia) wydanym w dniu 21 grudnia 2004 r., w sprawie *Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation przeciwko Commissioners of Inland Revenue*

(Sprawa C-524/04)

(2005/C 57/35)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 31 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem High Court of Justice (Anglia i Walia), wydanym w dniu 21 grudnia 2004 r., w sprawie **Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation** przeciwko **Commissioners of Inland Revenue**.

High Court of Justice (Anglia i Walia) zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy jest sprzeczne z art. 43, art. 49 lub art. 56 WE, aby Państwo Czołkowskie (zwane dalej „państwem spółki-kredytobiorcy”) utrzymywało w mocy i stosowało takie środki, jak te, które zostały przewidziane w art. 209, art. 212 oraz załączniku 28AA do Income and Corporation Taxes Act 1988 (ustawy z 1988 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych i prawnych, zwanej dalej „przepisami krajowymi”), które przewidują ograniczenia w zakreśliemożliwości odliczenia, dla celów podatkowych, przez spółkę posiadającą siedzibę w tym Państwie Czołkowskim (zwaną dalej „spółką-kredytobiorcą”), odsetek od kredytu uzyskanego od spółki bezpośrednio lub pośrednio dominującej, mającej siedzibę w innym Państwie Czołkowskim w sytuacji, gdy spółka-kredytobiorca nie podlegałaby takim ograniczeniom, gdyby spółka dominująca miała siedzibę w państwie spółki-kredytobiorcy?
2. Czy i jakie znaczenie dla odpowiedzi na pytanie pierwsze ma okoliczność, że:
  - a) kredyt jest przyznany nie przez spółkę dominującą spółki-kredytobiorcy, ale przez inną spółkę (zwaną dalej „spółką-kredytodawcą”) z tej samej co spółka-kredytobiorca grupy spółek, wobec których jedna i ta sama spółka jest spółką bezpośrednio lub pośrednio dominującą, przy czym zarówno ta spółka dominująca, jak i spółka-kredytodawca mają siedzibę w innym Państwie Czołkowskim, niż państwo spółki-kredytobiorcy?
  - b) spółka-kredytodawca ma siedzibę w innym Państwie Czołkowskim, niż państwo spółki-kredytobiorcy, ale wszystkie spółki bezpośrednio lub pośrednio dominujące względem zarówno jednej, jak i drugiej mają siedzibę w państwie trzecim?
  - c) wszystkie spółki bezpośrednio lub pośrednio dominujące względem zarówno spółki-kredytodawcy, jak i spółki-kredytobiorcy mają siedzibę w państwach trzecich, przy czym spółka-kredytodawca ma siedzibę w innym Państwie Czołkowskim, niż państwo spółki-kredytobiorcy, ale kredytu na rzecz spółki-kredytobiorcy udziela oddział spółki-kredytodawcy znajdujący się w państwie trzecim?
  - d) spółka-kredytodawca oraz wszystkie spółki bezpośrednio lub pośrednio dominujące, zarówno względem niej, jak i względem spółki-kredytobiorcy mają siedzibę w państwie trzecim?
3. Czy dla odpowiedzi na pytania pierwsze lub drugie miałyby jakiegokolwiek znaczenie, gdyby można było wykazać, że korzystanie z kredytu stanowiło nadużycie praw, bądź było częścią fikcyjnego układu mającego na celu obejście prawa podatkowego Państwa Czołkowskiego spółki-kredytobiorcy? A jeśli tak, to jakich wytycznych uważa za stosowne udzielić Trybunał Sprawiedliwości w zakresie oceny co stanowi takie nadużycie lub fikcyjny układ w takich sprawach, jak niniejsza?
4. Jeżeli istnieje ograniczenie w przepływie kapitału między Państwami Czołkowskimi a państwami trzecimi w rozumieniu art. 56 WE, to czy na potrzeby art. 57 WE należy uznać to ograniczenie za istniejące 31 grudnia 1993 r.?
5. Na wypadek, gdyby którakolwiek z sytuacji opisanych w pytaniu pierwszym lub drugim była sprzeczna z art. 43, art. 49 lub art. 56 WE, to w sytuacji, gdy spółka-kredytobiorca lub inne spółki z grupy spółki-kredytobiorcy (zwane dalej „skarżącymi”) występują z następującymi roszczeniami:
  - a) o zwrot dodatkowego podatku dochodowego od osób prawnych zapłaconego przez spółkę-kredytobiorcę wskutek braku możliwości odliczenia od przychodów podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych odsetek zapłaconych spółce-kredytodawcy, przy czym owe płatności odsetek byłyby uznane za podlegające odliczeniu od przychodów spółki-kredytobiorcy, gdyby spółka-kredytodawca miała również siedzibę w państwie spółki-kredytobiorcy;